

ORELE...

Întâlnire cu muzica lui Octavian Nemescu

Instalație multimedia (pictură, obiect, instalație sonoră, fotografie)

Artist: Olimpiu Bandalac

Curatoare: Raluca Ilaria Demetrescu

Identitate vizuală: Andreea Scemtovici

Piese muzicale integrate în instalație – Prin bunăvoința doamnei Erica Nemescu, soția compozitorului Octavian Nemescu (1940-2020):

– „Lacul Lacrimilor” (1988-1992)

– „Muzica minutelor unei ore fatale” (2015-2020)

Vernisajul va avea loc în prezența artistului și a curatoarei care organizează tururi ghidat în expoziție.

„ORELE...” este recenta expoziție de pictură și multimedia pe care galeria Scemtovici & Benowitz are privilegiul să o organizeze artistului Olimpiu Bandalac.

Complexă și neîncadrabilă, la fel ca personalitatea artistului, expoziția este organizată sub forma unei meta-instalații ce cuprinde picturi, fotografie, obiect, organizate într-o serie de dinamici vizuale. Pe această scenă-grafie picturală, dacă e permisă licența gramaticală, vizitatorii sunt invitați să se plimbe într-un circuit cu popasuri și repere senzoriale. Apropiindu-te de lucrări chiar dorești o lupă cu care să descoperi minuțios așezatele straturi de materie picturală, suprapuneri de culori și tușe. Olimpiu Bandalac pictează îndelung pe o lucrare, producția sa artistică din ORELE...e compusă din creații realizate între 1981 și 1991 actualizate continuu. Dacă ar fi să ilustrăm printr-o definiție, pictura care să cuprindă criteriile mentale (Leonardo da Vinci afirma că ”la pittura e una cose mentale”) tehnic-stilistice, intuitive, de sensibilitate și rafinament și arta conceptuală atunci arta practică de Olimpiu Bandalac ar fi adevărata ilustrație a acestei combinații între estetică și idee. Expoziția se articulează după planurile unui proiect ce are caracter nocturn, și străbate, diurn de data aceasta facerea, construcția operei, a obiectului artistic. Un ansamblu care are legătură cu pictura – și totuși nu este doar pictură – un montaj de elemente diverse (obiecte, lumini, sunet, muzică), ce induc o stare de reverie și așteptare. Artistul pornește de la un fundal melancolic, poetic, tragic uneori, pe care resursându-l îl aduce către un final plin de speranță și culoare, acceptarea destinului.

Pașii parcurși prin acroșajul expoziției sunt mici și anevoioși, accidente vizuale și sonore intervin pe parcurs iar dialogul cu muzica lui Octavian Nemescu început în 1983, forțează artistul și privitorul către introspecție și analiză sufletească, pe timpul (ne)limitat al emoției generate.

Muzica experimentală a compozitorului Octavian Nemescu este elementul care ajută la creerea atmosferei care se țese între gând, observație și emoție. Acroșajul se structurează în jurul ideii de timp – curgere a lui: vremea vieții, timpul petrecut în devenirea acestor lucrări, minuția execuției, răbdarea în așteptarea rezultatului, interogația nesfârșită privind justetea deciziilor, nenumăratele reveniri...

Circuitul prin sălile expoziției este firul conductor al unei meta-narațiuni, traseu pe capitole-stări, paragrafe-senzații, capitole-gânduri.

„Călătoria” începe cu o instalație care cuprinde într-un dispozitiv cubic cinci panouri pictate susținute de stâlpii (din stejar) - suporta ai lumii interioare a artistului, ai încăperii, ai muzicii, ai mediului, ai lumii și ai vieții. Traversăm sala unde 12 ceasuri ale zilei = 12 lucrări de tip grafică-obiect desenează spațiul vertical. Hârtia manuală realizată de artist înusuși, crește prin suprapuneri și devine obiect, pictată roz neon și fuchsia, și roșu visceral, cu nuanțe de albul și galben. Centrul expoziției e locul de (în) trecere. Lucrările grafice sunt compuse ca un altar de biserică unde roșurile suprapuse pe suport care are formatul icoanelor crează o zonă sacră. Rugăciune către culoare, rugăciune către formă.

Itinerariul prin expoziție continuă coborând scara în semiîntuneric – loc și ritual de trecere între lumi, pentru a ne dirija către cele două încăperi: scenografie de lumini, umbre și picturi, cu raiul din lumină și întunericul din iad, sau poate doar purgatoriu în spațiul sălii unde o imagine, un icon care reprezintă un element dintr-un gard de sârmă ghimpată repetat de 12 ori - cele 12 ore ale nopții, toate așezate în cerc în jurul imperatorului Timp simbolizat de un ceas de familie. Anecdota spune că orologiul a reînceput să funcționeze în urma mutării sale din spațiul atelierului în marginea underground a expoziției. Tic-tac e răspunsul implacabil primit peste toate cele ale zilelor, nopții, artei și vieții.

„Olimpiu Bandalac autor interiorizat, metaforizant, și-a hrănit din substanța vitală spirituală desenele, obiectele, instalațiile, filmele de animație, apoi și acționismul, în care și-a făcut simțită prezența după 1989.” astfel este descris artistul de către criticul de artă și profesorul Adrian Guță în cartea sa „generația '80 in artele vizuale”. Unul dintre artiștii importanți ai actualității noastre artistice, creator complex este un reper al postmodernismului cultural local, perioadă pe care o asimilează și depășește, situându-se azi în inima contemporaneității. Artistul operează cu „trecut-prezentul” atât la nivelul

ideii cât și al construcției operei de artă. Deși încadrat cronologic în generația optzeciștilor, arta lui e atemporală și situată în afara tendințelor.

În timpul expunerii, galeria va organiza seri dedicate filmelor de animație a căror coloană sonoră poartă semnătura compozitorului Octavian Nemescu. Muzica compozitorului va putea fi ascultată în zilele de miercuri, joi, vineri și sâmbătă între orele 17-19.

Olimpiu BANDALAC

(N. 1955) artist vizual, realizator video, regizor de film de animație trăiește și lucrează în București.

Din 1980 expune desen, pictură, instalație, fotografie, film experimental și de animație. Interesul său este legat de temele perene ale artelor vizuale: portretul artistului la diferite vârste, timp/mișcare, istorie, eco-art. Începând cu 2019 este implicat în educație artistică – oferind cursuri de desen, culoare, modelaj copiilor din mediile defavorizate, și cursuri de multimedia la UNARTE, București.

Activitatea sa artistică este recunoscută în domeniul artelor vizuale și animației.

Premii:

- 1982 – Premiul Tineretului al Uniunii Artiștilor Plastici – București
- 1982 – Certificat de Merit (operă colectivă) la Festivalul Internațional al Filmului - Chicago, SUA
- 1982-1989 – Șapte premii naționale pentru film de animație (între ele: „Cupa de cristal”, Premiul UCIN pt. film de animație)
- 1990 – Premiul al III-lea pentru pictură la Concursul Internațional „SYRLIN KUNST-PREIS” - Stuttgart, Germania
- 1998 – Premiul Uniunii Artiștilor Plastici pentru Foto-Video-Performance, București
- 2015 – Premiul Revistei ARTA

Lucrările sale se află în colecții publice (MNAC București, Muzeul MARE București, Muzeul de Artă Brașov, Muzeul de Artă Cluj-Napoca, Kunsthalle Nürnberg - Germania, State University Museum São Paulo - Brazilia) și în colecții private.

Octavian NEMESCU

Născut în 1940, la Pașcani a studiat compoziția cu Mihail Jora la Universitatea Națională de Muzică din București, între anii 1956-63, loc în care a activat ca profesor de compoziție din 1990 până în 2010, după care a continuat ca profesor asociat și conducător de doctorat până în 2017.

De-a lungul anilor, începând cu perioada de studenție, a avut o contribuție decisivă la emanciparea mișcării de avangardă din componistica românească. După 1965 a realizat lucrări de tipul operei deschise, muzică de factură conceptuală și ambientalo-ecologistă. Începând cu 1967 s-a implicat în curentul spectral românesc („Iluminații”). Odată cu „Concentric”-1969, muzica sa a căpătat o orientare arhetipală și metastilistică, cultivând o estetică a esențializării. A practicat dezideratele arhetipale asupra tuturor parametrilor cât și a formelor muzicale. Este autorul muzicii implozive („Spectacol pentru o clipă”-1974) și al muzicii imaginare (1975). A compus Multi, Post, Non, Pre simfoni.

Mai târziu, creația sa a căpătat un caracter inițiatic, dezvoltându-se într-o atmosferă ritualică, nonspectaculară. Este preocupat de realizarea unei muzici a Timpului și a Locului (Muzica Orelor, Minutelor, Secundelor), cât și una de ALTITUDINE. Aceste lucrări sunt concepute, la modul ideal, spre a fi cântate în Piramide cu mai multe etaje, în care la fiecare nivel se interpretează în alt mod aceste etaje sugerând nivelurile Lumii Nevăzute.

A compus piese simfonice, corale, camerale, electroacustice, muzică ambientală, metamuzici, muzică imaginară, ritualuri colective și individuale ce implică, pe lângă auz, și celelalte simțuri: vizualul, olfactivul, gustativul și tactilul. Timpul de desfășurare al acestor ritualuri este de ordinul secundelor, minutelor, orelor, zilelor, săptămânilor, lunilor, deceniilor și secolelor. Muzica lui s-a cântat în multe dintre centrele culturale importante ale Europei, Asiei și S.U.A. Parte din lucrările sale sunt înregistrate, în ultima vreme, pe 17 CD-uri de autor și multe antologii cu creații muzicale contemporane, editate de către diferite case de discuri din România și Europa.